

Arrest

nr. 95 413 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 7 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2012 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. WAEGEMANS, die *loco* advocaat M. VANDEVYVERE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees. U bent geboren in Istog (Kosovo) en beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. In 1991 verbleef u in Kroatië toen u vanuit Bosnië de vraag kreeg in het Bosnische leger te dienen. Sindsdien was u in dienst van het Bosnische leger. U beschikt sinds 1992 ook over de Bosnische nationaliteit en verbleef vanaf 1996 steeds in Sarajevo (Moslim-Kroatische Federatie, Bosnië-Herzegovina). In 1992 kreeg de Kosovaarse generaal Bekim Berisha het bevel van de Bosnische president Alija Izetbegovic om Hasan Cengic te elimineren, de Bosnische minister van Defensie. Izetbegovic vertrouwde Cengic, die van Bosnië een Islamitische staat wilde maken, niet en was niet te spreken over de verdeeldheid die Cengic zaaide onder het Bosnische volk. U werd, samen met M. F, gecontacteerd door B. Samen hadden jullie de taak Cengic uit te schakelen. In datzelfde jaar

voerden jullie twee aanslagen uit op Cengic in Nieuw Zagreb (Kroatië). Cengic werd hierbij niet geraakt. Begin 1993 probeerden jullie Cengic in Sarajevo (Bosnië) uit te schakelen, maar ook deze aanslag mislukte. Hierna vonden er geen aanslagen meer plaats. In 1996 was de oorlog afgelopen en werd het bevel geannuleerd. In 2006 kwam u te weten dat F. zijn informatie over het bevel Cengic te elimineren had verkocht en hier met mensen van Cengic over had gesproken. Ook had F. met de pers gesproken over dit bevel van Izetbegovic. F. sprak evenwel onder uw naam met de pers waardoor het leek alsof u zelf deze verklaringen had afgelegd. Niet lang na de publicatie van dit artikel merkte u dat u constant gevolgd werd door mensen van Cengic. U durfde niet ongewapend buiten te komen en verhuisde de hierop volgende jaren meermaals naar andere adressen in (en rond) Sarajevo. Steeds werd u evenwel gevonden. U sprak uw belagers nooit aan en het kwam ook nooit tot een confrontatie of een aanslag op u. U wilde niet langer met dit onveiligheidsgevoel leven en besloot Bosnië te verlaten. U reisde naar uw familie in Kosovo, waar u het afgelopen jaar al meerdere keren op bezoek bij uw broers en uw moeder was geweest. U reisde vanuit Kosovo naar België, waar u op 17 juli 2012 aankwam en u op de luchthaven werd tegengehouden. Hoewel u om bovenstaande problemen Bosnië had verlaten verklaarde u enkel dat u naar België was gereisd om een auto te kopen en vroeg u geen asiel aan. U werd naar een gesloten centrum overgebracht en naar Kosovo gerepatriëerd. Een week later vertrok u vanuit Bosnië met de bus naar België, waar u op 6 augustus 2012 asiel aanvraagde. U wenst niet naar Bosnië terug te keren uit vrees er vermoord te worden door de mensen van Cengic. U wenst evenmin naar Kosovo terug te keren, aangezien u daar geen eigendom heeft en er al jaren weg bent.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Bosnische identiteitskaart, uitgereikt op (...) 2011 te Sarajevo; uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op (...) 2012; de Bosnische geboorteaktes van uw twee dochters, beide uitgereikt op (...) 2012 te Sarajevo; uw Bosnisch militair identiteitsbewijs, uitgereikt op (...) 1995 te Sarajevo; uw Bosnisch legerboekje, uitgereikt op (...) 1995; een Bosnisch certificaat van een opleiding voor officiers, uitgereikt op (...) 1998; enkele foto's van uzelf in legeruitrusting met collega's, waaronder M. F.; een videocassette met beeldmateriaal van uzelf tijdens legertrainingen, begrafenissen etc. tijdens de Bosnische oorlog, waarmee u uw identiteit en uw militair verleden wenst aan te tonen; uw Bosnische lidkaart van de SDA (Stranka Demokratske Akcije; Partij voor Democratische Actie); en een afprint van een artikel waarin M. F. het volgens uw verklaringen in uw naam heeft over de opdracht om Hasan Cengic te elimineren.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en de stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werden zowel Bosnië-Herzegovina als Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Vooreerst dient, opgemerkt te worden :dat u reeds op 17 juli 2012 naar België reisde, maar dat u toen, nadat u op de luchthaven werd tegengehouden, met geen woord repte over uw problemen in Bosnië en enkel verklaarde naar België te zijn gekomen om een auto te kopen. Pas toen u op 6 augustus 2012 voor een tweede keer in België aankwam, vroeg u uiteindelijk asiel aan (CGVS 28-8-2012, p. 12-13). Deze houding is geenszins in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor wat Bosnië betreft, het land waarvan u sinds 1992 over de nationaliteit beschikt en waar u sinds 1992 tot uw komst naar België heeft gewoond, verklaarde u er sinds 2006 bedreigd te worden door

mensen van Hasan Cengic. Vooreerst kan hier opgemerkt worden dat u in de zes jaar dat u gevolgd zou zijn geweest, niet één keer uw achtervolgers aangesproken of geconfronteerd heeft en u zelf ook nooit door hen werd aangesproken. Evenmin werd u ooit fysiek of verbaal bedreigd of werd er ooit een aanslag op u gepleegd (CGVS 25-9-2012, p. 12-15). Uw beweerde vrees door deze mensen bij de eerste de beste gelegenheid vermoord te worden (CGVS 25-9-2012, p. 13) dient hierdoor enigszins genuanceerd te worden, temeer uit uw verklaringen blijkt dat u zich zonder noemenswaardige problemen in en rond Sarajevo bewoog en u regelmatig (over land) naar Kosovo reisde (CGVS 28-8-2012, p. 4, 8). Uit niets in uw verklaringen blijkt bovendien dat u getracht heeft deze problemen te ontlopen door zich elders in Bosnië te vestigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enkel in (of in de nabijheid van) Sarajevo problemen kende met deze personen (CGVS 25-9-2012, p. 15). Gevraagd waarom u zich in al die jaren nooit verder van Sarajevo verwijderd heeft, verklaarde u enkel dat u elders in Bosnië niemand kende en dat u, gezien uw veiligheidsproblemen, graag weet wie uw vriend of vijand is (CGVS 25-9-2012, p. 15). Dit argument kan maar moeilijk weerhouden worden als afdoende rechtvaardiging waarom u jarenlang op de plaats waar u vreesde voor uw leven bent blijven wonen. Deze vaststelling ondermijnt bijkomend de ernst van uw beweerde vrees.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen geen of onvoldoende beroep kon - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval naar een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een terugkeer naar Bosnië voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging of het lijden van ernstige schade. U bracht de Bosnische autoriteiten immers nooit op de hoogte van uw beweerde problemen en achtervolgingen. U stelde dat de autoriteiten u geen veiligheid zouden kunnen bieden en dat deze zaken bovendien boven de politie staan (CGVS 25-9-2012, p. 15). Ook de nationale politie SIPA (State Investigation and Protection Agency; Državna agencija za istrage i zaštitu), die onder andere bevoegd is voor , georganiseerde misdaad en terrorisme, bracht u niet op de hoogte van uw problemen aangezien u van mening bent dat ook zij u geen veiligheid kon bieden (CGVS 25-9-2012, 15-16). Hier dient evenwel gewezen te worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U toonde niet aan en legde geen begin van bewijs neer dat u in geval van problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten.

Voorts blijkt uit uw verklaringen, alsook uit de door u neergelegde documenten, dat u tevens over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. Uit niets in uw verklaringen blijkt dat u zich naar aanleiding van uw problemen in Bosnië niet in Kosovo - waar u geen problemen had (CGVS 25-9-2012, p. 17) - kon/zou kunnen vestigen. U stelde evenwel dat u er niet kan terugkeren aangezien u er geen eigendom heeft en er al lang niet meer heeft gewoond en u er bovendien niet wilt wonen. U verklaarde weliswaar dat uw moeder en broers in Kosovo wonen, maar voegde hier aan toe dat zij hun eigen leven hebben en u zich niet aan hen kan opdringen (CGVS 25-9-2012, p. 16-17, 19). Deze door u aangehaalde motieven zijn evenwel van louter socio-economische en persoonlijke aard en ressembleren als dusdanig niet onder de criteria uit de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw Bosnische en Kosovaarse identiteitskaarten staven immers louter uw identiteit en beide nationaliteiten, waar in deze beslissing niet aan wordt getwijfeld. De Bosnische geboorteaktes van uw dochters tonen hun identiteit en nationaliteit aan, wat in deze beslissing evenmin ter discussie staat. Uw Bosnisch militair identiteitsbewijs, uw Bosnisch militair boekje en het certificaat van een officersopleiding, evenals de foto's en de videocassette, tonen aan dat u tot 2003 in het Bosnisch leger actief was. Hieraan wordt evenmin getwijfeld. Uw partijkaart van de SDA toont aan dat u lid was van deze partij, meer niet. Het artikel dat u neerlegde kan geen ander licht werpen op het feit dat u niet aannemelijk heeft gemaakt niet terecht te kunnen bij de Bosnische autoriteiten voor bescherming, noch op de bevinding dat u geen

elementen heeft aangebracht zich om redenen uit de Vluchtelingenconventie of definitie van subsidiaire bescherming niet in Kosovo te kunnen vestigen...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT ALS ALGEMEEN BEGINSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR, ZOALS ONDER MEER OOK GESTELD IN ART. 62 W. 15/12/1980, ALSOOK BIJ DE WET VAN 29/07/1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN, SCHENDING VAN DE ALGEMENE ZORGVULDIGHEIDSPLICHT, MANIFESTE BEOORDELINGSFOUT. SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM. SCHENDING ARTIKEL 57/6/1 VW. Verzoeker zal deze middelen gecombineerd beargumenteren. Het CGVS stelt in haar beslissing d.d. 15/10/2012 dat zij overeenkomstig artikel 57/6/1 Vw. de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging dient te nemen daar verzoeker:

1. Afkomstig is van een veilig land;
2. niet duidelijk laat blijken of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat, dan wel dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Als eerste argument voor deze beslissing haalt het CGVS aan dat verzoeker reeds een eerste maal naar België kwam op 17 juli 2012 en bij zijn aanhouding in de luchthaven met geen woord heeft gerept over zijn problemen in Bosnië. Pas toen verzoeker voor de tweede maal in België aankwam op 6 augustus 2012 vroeg verzoeker asiel aan. Het CGVS ziet hierin reeds een eerste argument om te stellen dat er in hoofde van verzoeker onmogelijk sprake kan zijn van een kans op reële vervolging, dan wel ernstige schade in de zin van artikel 48/3 dan wel 48/4 Vw. Dit argument raakt kant noch wal. Verzoeker kan niet verplicht worden om de reden van zijn vlucht tegen wie dan ook te vertellen. Er dient rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker op de vlucht is voor de mensen van Hasan Cengic en steeds op zijn hoede is om een eventuele aanslag op zijn leven te voorkomen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker niet te koop loopt met zijn problemen en hierover tegen iedereen zo maar zou beginnen uitweiden. Bovendien is dit geen ernstig argument om het gevolg van een niet overwegingname van de asielaanvraag eraan te koppelen. Vervolgens oordeelt het CGVS dat de bedreigingen waarvan verzoeker reeds jarenlang het slachtoffer van is, geen vrees tot vervolging dan wel ernstige schade inhoudt daar de mensen van Hasan Cengic verzoeker nooit zouden hebben aangesproken dan wel geconfronteerd. Ook het feit dat verzoeker gedurende jaren in Sarajevo is kunnen blijven wonen, is voor het CGVS een argument om zijn asielaanvraag niet in overweging te nemen. Verzoeker kan hier hoegenaamd niet mee akkoord gaan. Hoewel verzoeker gedurende een aantal jaren niet is aangesproken of geconfronteerd geweest door de mensen van Hasan Cengic, leeft verzoeker gedurende deze jaren met een constante angst voor zijn leven en dat van zijn kinderen. Overal waar verzoeker komt, merkt hij immers dat hij achtervolgd wordt door de mensen van Hasan Cengic. Dit creëert zo'n angstgevoel bij verzoeker dat hij hier niet meer mee kan leven. Dit is ook begrijpelijk. Verzoeker dient, zoals gezegd, op elk moment op zijn hoede te zijn voor een aanslag op zijn leven dan wel op het leven van zijn kinderen. Het feit dat verzoeker van deze problemen geen aangifte heeft gedaan bij de politie is volkomen begrijpelijk. Hasan Cengic betreft de vroegere Bosnische minister van Defensie. Een klacht neerleggen bij de politie zou dan ook helemaal niet uithalen. Terecht haalt het CGVS in haar beslissing d.d. 15/10/2012 aan dat er cruciale hervormingen noodzakelijk zijn binnen de Bosnische politie.

Tenslotte haalt het CGVS als argument om de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen aan dat verzoeker zich dan maar in Kosovo moet gaan vestigen met als reden dat de moeder en broers van verzoeker in Kosovo zouden wonen. Bij deze beoordeling gaat het CGVS haar boekje te buiten. Het CGVS kan immers enkel oordelen over een binnenlands vluchtalternatief en kan op geen enkele wijze oordelen over het feit dat verzoeker dan maar naar een ander land dient te gaan om van zijn problemen te vluchten. Dit maakt een schending uit van de beoordelingsbevoegdheid waarover het CGVS beschikt. Aldus meent verzoeker dat het CGVS in haar beslissing d.d. 15/10/2012 zich heeft geschonden aan artikel 57/6/1 Vw. door de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen terwijl verzoeker op een duidelijke wijze een reële vrees voor vervolging, dan wel ernstige schade in de zin van artikel 48/3 dan wel 48/4 Vw. heeft aangetoond. Verzoeker terugzenden naar zijn land van herkomst zou bovendien een manifeste schending uitmaken van artikel 3 EVRM. (cfr. supra)”.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing bevat volgend determinerend motief:

“Voorts blijkt uit uw verklaringen, alsook uit de door u neergelegde documenten, dat u tevens over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. Uit niets in uw verklaringen blijkt dat u zich naar aanleiding van uw problemen in Bosnië niet in Kosovo - waar u geen problemen had (CGVS 25-9-2012, p. 17) - kon/zou kunnen vestigen. U stelde evenwel dat u er niet kan terugkeren aangezien u er geen eigendom heeft en er al lang niet meer heeft gewoond en u er bovendien niet wilt wonen. U verklaarde weliswaar dat uw moeder en broers in Kosovo wonen, maar voegde hier aan toe dat zij hun eigen leven hebben en u zich niet aan hen kan opdringen (CGVS 25-9-2012, p. 16-17, 19). Deze door u aangehaalde motieven zijn evenwel van louter socio-economische en persoonlijke aard en ressorteren als dusdanig niet onder de criteria uit de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.”

Verzoeker brengt tegen voornoemd determinerend motief in: *“Tenslotte haalt het CGVS als argument om de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen aan dat verzoeker zich dan maar in Kosovo moet gaan vestigen met als reden dat de moeder en broers van verzoeker in Kosovo zouden wonen. Bij deze beoordeling gaat het CGVS haar boekje te buiten. Het CGVS kan immers enkel oordelen over een binnenlands vluchtalternatief en kan op geen enkele wijze oordelen over het feit dat verzoeker dan maar naar een ander land dient te gaan om van zijn problemen te vluchten.”*

Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoeker niet betwist dat hij de Kosovaarse nationaliteit bezit. Voorts houdt het betoog dat de verwerende partij enkel kan oordelen over een binnenlands vluchtalternatief geen steek. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat het kennelijk onredelijk is van de commissaris-generaal om te besluiten dat *“Uit niets in uw verklaringen blijkt dat u zich naar aanleiding van uw problemen in Bosnië niet in Kosovo - waar u geen problemen had (CGVS 25-9-2012, p. 17) - kon/zou kunnen vestigen”*. Deze vaststelling geldt des te meer nu verzoeker het determinerend motief niet aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Op basis van verzoekers verklaringen is het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te besluiten dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat voormeld determinerend motief is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens, kennelijk onredelijk is of in strijd met de ruime appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. Deze vaststelling, zoals uitvoerig uiteen gezet in het determinerende motief, volstaat om het in het verzoekschrift aangevoerde middel niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval niet tot de vernietiging zal leiden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC